

"Ti si Gospod moj – moja dobrota je ništa bez tebe" (Psal 16[15],2)

Reč života za ovaj mesec preuzeta je iz knjige psalama, u kojoj su sakupljene molitve par excellence, nadahnute od Boga caru Davidu kao i drugima, da ih pouče kako da Mu se obrate.

U psalmima svi možemo pronaći sebe same: tu se diraju najintimnije strune duše, izražavaju se najdublja i najintenzivnija ljudska osećanja: od sumnje, do bola, do ljutnje, muke, očajanja, nade, pohvala, zahvalnosti, radosti. Zbog toga ih može izgovoriti svaki muškarac i žena svih vremena, kultura i u svakom trenutku života.

"Ti si Gospod moj – moja dobrota je ništa bez tebe" (Psal 16[15],2)

Psalam 16 bio je omiljeni mnogim duhovnim naučiteljima. Na primer, sveta Tereza Avilska je komentarisala: „Onima koji poseduju Boga ništa ne nedostaje: dovoljan im je samo Bog!“. Otac Antonios Fikri, teolog Pravoslavne Crkve, primetio je: „Ovo je psalam vaskrsenja, pa mu se Crkva moli u ranim časovima [...], pošto je Hristos vaskrsao u zoru. Ovaj psalam nam daje nadu u naše večno nasleđe, pa ga nalazimo pod nazivom „zlatni“, što znači da je to zlatna reč, dragulj Svetog pisma“.

Pokušajmo da to ponovimo, misleći na svaku reč.

"Ti si Gospod moj – moja dobrota je ništa bez tebe" (Psal 16[15],2).

Ova molitva nas obavlja, osećamo da Božije aktivno prisustvo ljubavi uključuje sve ono naše kao i sve stvoreno, opažamo da On sabira našu prošlost, našu sadašnjost, našu budućnost. U njemu nalazimo snagu da se sa poverenjem suočimo sa patnjama koje susrećemo na našem putovanju i spokoj da podignemo svoj pogled, iznad senki života, u nadu.

Kako ćemo onda moći da živimo Reč života ovog meseca? Evo iskustva C.D. „Pre nekog vremena sam se osećala loše, pa sam prošla niz lekarskih pregleda posle kojih je sledilo dugo čekanje. Konačno, kada sam saznala šta je moja bolest, a to je Parkinsonova bolest... to je bio težak udarac! Imala sam 58 godina, kako je to bilo moguće? Pitala sam se: "zašto?" Ja sam nastavnica vežbi i sportskih nauka, fizička aktivnost je deo mene!

Osećala sam se kao da gubim nešto previše važno. Ali, setila sam se izbora koji sam napravila kada sam bila mlada: „Ti si, Isuse Napušteni, moje jedino dobro“!

Zahvaljujući lekovima, odmah sam počela da se osećam mnogo bolje, ali ne znajući tačno šta će dalje biti sa mnom. Odučila sam da živim sadašnji trenutak. Posle dijagnoze, došlo mi je spontano da napišem pesmu, da opevam svoje DA Bogu: duša se ispuni mirom!“.

Rečenica ovog psalma je takođe imala poseban odjek u duši Kjare Lubik, koja je napisala: „*Ove jednostavne reči pomoći će nam da se uzdamo u Njega, osposobiće nas da živimo sa Ljubavlju i tako sve*

više sjedinjeni sa Bogom i puni Njega, mi ćemo postaviti i obnoviti temelje našeg istinskog bića, sazdanog po Njegovom liku“¹

Evo nas, dakle, u ovom mesecu junu ujedinjeni da ovu „izjavu ljubavi“ Bogu uzdignemp Njemu i da zračimo mir i spokoj oko nas.

Letizia Magri

¹ C. Lubich, Parola di Vita luglio 2001, in eadem, *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma, 2017) p. 643.